

Midler hertil, og at Løsningen af andre Op-gaver efter Krigens Afslutning af Statsmyndighederne maaske vil blive anset for mere presserende og derfor fremmet, inden der ydes Hjælp til Genopbygning af private Bygninger.

Grundejerne synes derfor at være interesseret i, at der paa Forhaand tilvejebringes en forsikringslignende Ordning, hvorved der skabes Sikkerhed for, at der vil blive ydet skadelidte Erstatning, i hvert Fald delvis, og det er nærliggende at skabe denne Ordning paa Grundlag af Gensidighedsprincippet, som siden 1731 har været lagt til Grund for Bygningsbrandforsikringen, siden 1850 for Kreditforeningerne og fra det 19. Aarhundredes Slutning for Andelsforeninger og Hypotekforeninger. Udvalget anser det dog for nødvendigt, at det i selve Loven gennem Fastsættelse af et absolut Maksimum for Grundejernes Forpligtelser fremhæves, at der efter Sagens Natur er Grænser for Grundejernes Bæreevne. Sikkerhed for, at der gennem Bidragene fra Grundejerne opnaas fuld Erstatning, foreligger derfor ikke, men man maa lade staa hen, om Staten i Tilfælde af, at Tabene indenfor et Krigsforsikringsforbund overstiger 5 pCt. af Brandforsikringssummerne, ved særlig Lovgivning vil yde Hjælp af de almindelige Statsindtægter eller eventuelt foretage en Regulering af Behæftelsernes Højde. Det er ikke muligt paa Forhaand at skabe en Ordning, der hviler i sig selv, men man maa overlade til Regering og Rigsdag efter Krigens Afslutning at tage Stilling til, om den Skade, der ikke dækkes gennem Forslaget, skal ramme den paagældende Ejer og hans Panthavere eller fordeles paa videre Kredse gennem særlig Lovgivning.

Udvalgets Forslag om, at der stiftes fire gensidige Forsikringsforbund, hvori Ejere af Bygninger indtræder som tvungne Medlemmer, og at der for Ejernes Forpligtelser fastsættes en absolut Grænse paa 5 pCt. af Forsikringssummerne, er derfor Udtryk for en Løsning, der ligger imellem Yderstandpunkterne: fuldstændig Gensidighed imellem Grundejerne og Spørgsmaalets Henskyden til Tiden efter Fjendtlighedernes Afslutning.

Ved den nærmere Udformning af Gensidighedsprincippet i Forslagets § 1 har Udvalget ligeledes søgt at formidle de forskellige Anskuelser, der paa dette Punkt er fremsat, og som ogsaa er kommet til Orde indenfor selve Udvalget. Under Hensyn til Karakteren af den Skade, som der er Tale om, maa man tilstræbe en Ordning, der er saa omfattende som mulig, og i Princippet vilde det derfor være ønskeligt at danne et

Forsikringsforbund, der omfattede hele Landet. Denne Tanke anser Udvalget dog ikke for gennemførlig. Grundejerne falder i 3 à 4 store Grupper: Hovedstaden, Købstæderne, Landbruget og andre Ejendomme, og denne Gruppdeling er i det væsentlige lagt til Grund for Organisationen i Brandforsikrings-selskaber og Kredit- og Hypotekforeninger. Udvalget mener at maatte tage dette naturlige Interessefællesskab som Udgangspunkt.

En anden ledende Tanke i Forslaget er, at Grundejerne er interesserede i, at der ikke skabes et administrativt Apparat, som bagefter viser sig at have været overflødig, saafremt der ikke indtræder Skader, som falder ind under Forsikringen. Forslaget tilsigter at opnaa dette, se Bestemmelsen i § 15 om, at Indenrigsministeren først nedsetter Forvaltningsnævn for et Krigsforsikringsforbund, naar Skade er indtruffet. Herved kommer det tillige i Betragtning, at der ikke skal opkræves Bidrag fra Medlemmerne før Krigens Afslutning, Forslagets § 9, 1. Stk., men dette maa anses for rationelt, idet man ikke ved, om der overhovedet vil opstaa Skader, og hvilket Omfang de i givet Fald vil faa. Man savner altsaa et paalideligt Grundlag til Bestemmelse af Bidragets Størrelse, og der kan yderligere opstaa Vanskeligheder ved Afgørelsen af, hvilken Anbringelse af de opsparede Reserver der er den sikreste. At paabegynde Opkrævning af Erstatningsbidrag fra Grundejere under den nuværende Krig samtidig med, at adskillige andre ekstraordinære Byrder kan forventes, vilde formentlig ogsaa være uigennemførligt.

En Række andre Bestemmelser i Forslaget sigter imod og er en Forudsætning for, at man kan undgaa et overflødigt administrativt Apparat. Kredsen af de forsikrede Ejendomme er paa Forhaand fastslaaet, se § 3, hvorefter brandforsikrede Ejendomme med enkelte Undtagelser optages i Krigsforsikringen for Bygninger. Ogsaa Bestemmelsen i § 19, hvorefter Opkrævning af Forsikringsbidrag kan forlanges foretaget af vedkommende Forsikringsvirksomhed, og Bestemmelsen i § 7, 1. Stk., hvorefter Opgørelse af Skader foretages efter de ved Brandforsikring af Bygninger sædvanlige Regler derom, lægger den bestaaende Organisation i Brandforsikrings-selskaber til Grund.

Som et tredje Hovedprincip i Forslaget kan man pege paa Bestemmelsen i § 15, hvorefter Forvaltningsnævnene sammensættes af Repræsentanter for dem, der skal betale og administrere Ordningen: Ejere af fast Ejendom og Bygningsbrandforsik-